

ת"פ 27887/06/14 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות אילת נגד חיים תדלה, סנגוריה ציבורית

בית משפט השלום באילת

23 מרץ 2015

ת"פ 27887-06-14 מדינת ישראל נ' תדלה

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שחר עידן, עו"ד איציק אלפסי
שלוחת תביעות אילת

נגד
הנאשם:

חיים תדלה, ת.ז. 203540398 ע"י ב"כ עו"ד יצחק מויאל
סנגוריה ציבורית

גזר דין

האישום וההרשעה

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. לפי כתב האישום המתוקן, בתאריך 14.6.2014 בשעה 11:45 בקירוב, פרץ ויכוח בין הנאשם לבין ביקרט גרסיר (להלן: "**המתלונן**"), בחדר האוכל של מלון קלאב הוטל באילת, שם הועסקו השניים. הויכוח ארע לאחר שהשניים התלוצצו יחדיו, אלא שאז הם החלו לקלל האחד את השני, ואז נטל הנאשם סכין מארגז כלים והצמידו לצווארו של המתלונן. המתלונן נסוג לאחור, אך הנאשם פצע אותו בפניו באמצעות הסכין וגרם לו חתך שטחי בצד שמאל של פניו באורך של 8 ס"מ מעל הלחי, באזור מתחת למנדיבולה. המתלונן נזקק לטיפול רפואי, שכלל חיטוי ותפירת החתך תחת הרדמה מקומית, בבית החולים יוספטל באילת. הנאשם עצמו נחתך בכף ידו השמאלית, כתוצאה מניסיונו של המתלונן להוציא את הסכין מידי.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד איציק אלפסי, עתר לקביעת מתחם ענישה הולם שנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים ופיצוי למתלונן. התובע ביקש להשית על הנאשם מאסר בפועל, שימצא בשליש התחתון של המתחם הנטען. ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירה שבוצעה באמצעות נשק קר ועל הפגיעה בערכים החברתיים, לרבות הפגיעה בשלמות גופו, בטחונו וחירותו של המתלונן. התובע עמד על הנזק שנגרם לפניו של המתלונן, הציג תמונות של הפציעה (ת/2) וטען כי במעשיו של הנאשם

טמון נזק פוטנציאלי רב, נוכח השימוש בסכין. נטען כי המלצת שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם טווח הענישה ההולם ואין בה ביטוי הרתעתי מספק. נמסר כי לחובת הנאשם הרשעה קודמת בתחום הרכוש (הוצג מרשם פלילי - ת/1). התובע הפנה לפסיקה רלוונטית.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד יצחק מויאל, לא הקל ראש בחומרת העבירה וציין כי מתחם הענישה ההולם יכול לנוע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין מאסר בפועל. בנסיבותיו של הנאשם, ביקש הסנגור לסטות מהמתחם לקולא, בשל אפיק שיקומי, ולאמץ את המלצות שירות המבחן, כך שעל הנאשם יוטלו מאסר מותנה, התחייבות כספית וצו מבחן למשך שנה. נטען כי עובר לביצוע העבירה, הנאשם והמתלונן התלוצצו וקיללו זה את זה, במהלך עבודתם במטבח המלון, עד שהדברים יצאו מכלל שליטה ומבלי שקדם תכנון למעשה. נטען כי פציעת המתלונן ארעה כתוצאה מנסיגתו לאחור ומדובר בפציעה שטחית. הנאשם אף הוא נפצע כתוצאה מניסיונו של המתלונן להוציא מידיו את הסכין. נמסר כי הנאשם, יליד 1991, לחובתו הרשעה אחת, קיבל אחריות על מעשיו, הודה בהזדמנות הראשונה והביע חרטה. הנאשם שהה במעצר למעלה משבועיים ולאחר מכן שוחרר למעצר בית בפיקוח. הסנגור הביע חשש מהשלכות ענישה שתכלול מאסר בפועל וביקש להפנות את הנאשם למסגרת טיפולית, כפי המלצת שירות המבחן.

5. הנאשם הביע צער על מעשיו וציין שהכל התחיל "סתם מתוך שעשוע".

דין והכרעה

6. תיקון 113 לחוק העונשין שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" התווה את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (ס' 40ב לחוק העונשין).

מלאכת גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים:

תחילה, אקבע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערך זה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין (סעיף 40ג לחוק העונשין);

לאחר מכן, אבחן האם ראוי לחרוג מן המתחם לקולא בשל שיקולי שיקום (סעיף 40ד לחוק העונשין) או לחומרא בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה לחוק העונשין);

לבסוף, אקבע את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בצורך בהרתעת הנאשם והרבים (סעיפים 40ו ו-40ז לחוק העונשין) ובנסיבותיו האישיות של הנאשם שאין קשורות בביצוע העבירה (סעיפים 40יא ו-40יב לחוק העונשין) [ראו: ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.2013)].

מתחם העונש ההולם

7. מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. על מנת ליישמו, בית משפט יתחשב בשלושת אלה: בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם; במדיניות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.8.2013)).

להלן אעמוד על מרכיביו השונים של מתחם העונש ההולם.

8. **הערכים החברתיים שנפגעו** בביצוע עבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות, לצדה קבע המחוקק עונש מרבי של 6 שנות מאסר, הינם תחושת ביטחון הציבור, הגנה על חיי אדם, שלמות הגוף והכבוד של כל פרט בציבור מפני תופעת האלימות, בעיקר כשזו כרוכה בשימוש בנשק חם או קר. מדובר בקביעת סטנדרטים של התנהגות שנועדו לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. בתי המשפט עמדו רבות על התופעה של פתרון סכסוכים באמצעים אלימים ובין היתר, על-ידי שימוש בסכינים, וטבעו את המונח המוכר "תת תרבות הסכין" (ראו למשל: ע"פ 10861/05 גורבאן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.3.2007); ע"פ 259/97 סובחי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 28.4.1998)).

9. **מידת הפגיעה** בערכים החברתיים המוגנים במקרה דנא אינו מבוטל. הנאשם פצע את המתלון בפניו באמצעות סכין וגרם לו לחתך שטחי באורך של 8 ס"מ, שהצריך טיפול רפואי.

10. **בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40ט לחוק העונשין), נתתי דעתי לחלקו העיקרי והדומיננטי של הנאשם, אשר במהלך התלוצצות וחילופי קללות, בינו לבין המתלון, נטל סכין והצמידו לצווארו של המתלון. אמנם, נראה כי לא קדם תכנון של ממש לביצוע העבירה והוא לא הצטייד מראש בסכין, אך מדובר במעשה אליים ומסוכן, שסופו בפגיעת המתלון בפניו. כפי המתואר בכתב האישום ונצפה היטב בצילומים שהוגשו לבית המשפט (ת/2) למתלון נגרם חתך שטחי בפניו באורך של 8 ס"מ מעל הלחי, באזור מתחת למנדיבולה. המתלון נזקק לטיפול רפואי בבית חולים, שכלל חיסוי ותפירת החתך בהרדמה מקומית. בצדק טען ב"כ המאשימה כי הנזק שהיה עלול להיגרם מביצוע העבירה, בנסיבות דנא, הינו משמעותי ורב מזה שנגרם, עת בחר הנאשם לערב סכין, בוויכוח מילולי, בינו לבין המתלון, והגדיל לעשות כשהצמידו לצווארו של המתלון. ויכוח מילולי שכזה, המידרדר בנקל לתקיפה אלימה באמצעות סכין, עלול להסתיים בתוצאה חמורה של קיפוח חיי אדם, כך שהנזק הפוטנציאלי הטמון במעשה הנו עצום. מנגד, איני סבור, כדעת הסנגור, שיש לכלול במנין הנסיבות לקולא בקביעת המתחם את העובדה כי הנאשם נחתך בכף ידו כתוצאה מניסיונו של המתלון להוציא מידו את הסכין או הטענה שהמתלון תרם לפגיעתו שלו בכך שנסוג לאחור. דומני כי אך טבעי וצפוי הוא כי אדם שהוצמד לצווארו סכין יפעל להרחקתו בדרך של נסיגה לאחור או הוצאתו מידי התוקף. הנאשם מצא לערב סכין בהצמדתו לצווארו של אחר, ובכך סיכן את המתלון ואף את עצמו ועל כן אינו זכאי להקלה בעונשו, אף אם נסיגת האחר תרמה לפגיעתו או בשל כך שגם הוא עצמו נפצע. הנאשם היה מודע למעשיו, לא נגרעה יכולתו להבין את הפסול שבהם ועל אף זאת לא חדל לעשותם. לא נשמעו סיבות לזכות הנאשם

והוא אינו קרוב לסייג לאחריות פלילית.

11. **מדיניות הענישה הנוהגת** מלמדת על מנעד ענישה רחב, התלוי ברובו בנסיבות ביצוע המעשים, כמו גם בנסיבות הספציפיות של מבצעי העבירות. מעטים הם פסקי הדין שעסקו בהרשעה בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות ובה בלבד. כך למשל:

א. בע"פ 2161/13 **חוסין חבשי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.5.2013) נדחה ערעורו של נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שבמהלך ויכוח בענייני עבודה, תקף אחר שהשליך לעברו מגבה, פצע אותו באמצעות סכין וגרם לו חתך של 20 ס"מ. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **12 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה ופיצוי.

ב. בעפ"ג (מח' ב"ש) 24519-07-14 **טים איילה טקלו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.10.2014) התקבל חלקית ערעורו של נאשם, שהורשע לאחר שמיעת עדים והצגת ראיות, בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, תקיפה ואיומים בכך שניפץ בקבוק בירה על ראשו של אחר וגרם לו חתכים בראש ובמצח בהם חתך באורך 15 ס"מ. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **20 חודשי מאסר בפועל** (במקום 30 שהוטלו עליו בערכאה ראשונה), מאסרים מותנים, פיצוי וקנס כספי.

ג. בעפ"ג (מח' ב"ש) 58804-05-13 **מולה דרסן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 16.9.2013) הקל בית המשפט המחוזי בעונשו של נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, החזקת סכין, תקיפה והפרת הוראה חוקית תוך כדי החזקת גרזן, בכך שדקר אחר באמצעות אולר בלחיו, בתגובה להתגררות בו על רקע גזעני, ולאחר מספר חודשים, הפר תנאי מעצר בית ונתפס מחזיק גרזן ברחוב. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **10 חודשי מאסר בפועל** (במקום 15 חודשים בערכאה ראשונה), מאסר מותנה ופיצוי.

ד. בע"פ (מח' ב"ש) 17568-06-13 **ח'אלד חרובי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 16.9.2013) נדחה ערעור של נאשם שהורשע, לאחר שמיעת עדים והצגת ראיות, בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שבמטבח מגורי עובדים תקף את המתלונן, סטר בפניו ודקר אותו בבטנו מעל המפשעה, באמצעות סכין מטבח. למתלונן נגרם חתך של כ-2 מ"מ והוא נזקק לטיפול רפואי בבית החולים. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 6 חודשים ל-18 חודשים**, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים והתחייבות.

ה. בע"פ (מח' נצ') 50644-10-12 **מיג'בל הייב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.3.2013) נדחה ערעור של נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שתפס בשערות

ראשה את גרושתו, הכה את גופה, זרק עליה אבן וגרם לה חתך עמוק שנתפר בחדר המיון. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **4 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה והופעל מאסר מותנה למשך 12 חודשים.

ו. בעפ"ג (מח' ת"א) 28534-10-12 **יצחק סרוסי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.2.2013) נדחה ערעור של נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין, בכך שבקרבת מועדון, שלף סכין מכיסו, דקר אדם אחד במפשעותיו ואדם נוסף בחזהו וגרם להם פציעות שהצריכו טיפול כירורגי. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **16 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה פיצוי וקנס.

ז. בעפ"ג (מח' ב"ש) 16509-11-12 **ישראל סאלי בונפיטו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 9.1.2013) נדחה ערעור של נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט, בכך שדקר אחר בעורפו באמצעות אולר וגרם לו פצע שנתפר בבית החולים ולאחר מכן נמלט והשמיד את האולר. בערכאה הראשונה נקבע כי **מתחם העונש ההולם כולל מאסר שלא יפחת מ-18 חודשים**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו, בשל נסיבותיו האישיות, **10 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, קנס, פיצוי והתחייבות.

ח. בעפ"ג (מח' מרכז) 3542-01-08 **עלי אחמד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.1.2010) הקל בית המשפט המחוזי (בהסכמת המדינה) בעונשו של נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, בכך שנעץ חפץ חד בפניו של אחר וגרם לו לחתך שטחי מהרקה ועד לצוואר. הנאשם, בעל עבר פלילי, השתתף בהצלחה במסגרות טיפוליות והוטלו עליו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה וצו מבחן.

ט. בת"פ (ב"ש) 46974-06-14 **מדינת ישראל נ' עיסא סרחאן** (ניתן ביום 26.11.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, בכך ששבר בקבוק זכוכית, פצע באמצעותו את אחיו בכתפו וגרם לו חתך באורך 5 ס"מ שהצריך טיפול רפואי. נקבע **מתחם עונש הולם שבין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **13 חודשי מאסר בפועל** ומאסרים מותנים לצד הפעלת מאסר מותנה כך שתקופת המאסר הועמדה על 15 חודשים.

י. בת"פ (אי') 48602-03-13 **מדינת ישראל נ' חפז מוחמדין** (ניתן ביום 31.12.2013) הורשע נאשם לאחר שמיעת עדים והצגת ראיות, בעבירות של תגרה במקום ציבורי ופציעה בנסיבות מחמירות, בכך שבמהלך תגרה ברחוב, הטיח אבן בראשו של אחר וגרם לו לפצע מדמם והוא נזקק לטיפול רפואי בבית החולים. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל** לצד מאסרים מותנים וענישה כלכלית. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **12 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים והתחייבות.

יא. בת"פ (ת"א) 38732-07-12 **מדינת ישראל נ' אולגה דוידוב** (ניתן ביום 7.11.2012) הורשעה נאשמת על יסוד הודאתה בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שבמהלך ויכוח עם בן זוגה, נטלה סכין בכוונה לנקב צמיגי אופניו. הנאשמת המשיכה לנופף בסכין שפגעה במתלונן ודקרה אותו ביד ימין. למתלונן נגרם חתך עם קרע בשריר שהצריך 12 תפרים. על הנאשמת, ללא עבר פלילי, הוטל מאסר בפועל למשך **3 חודשים ו-3 שבועות** (החופף את תקופת מעצרה) ומאסרים מותנים.

יב. בת"פ (נצ') 32335-04-11 **מדינת ישראל נ' עידן אזולאי** (ניתן ביום 20.9.2012) הורשע נאשם לאחר שמיעת עדים והצגת ראיות בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שבמהלך ויכוח במועדון לילה, הכה את המתלונן באמצעות כוס זכוכית באוזנו וגרם לו חתך שהצריך טיפול רפואי בבית החולים. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי.

12. מכל המקובץ, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה והיחס ההולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיש להטיל עליו, סבורני כי מתחם העונש ההולם לעבירת הפציעה בנסיבות מחמירות שביצע הנאשם נע בין **מספר חודשי מאסר בודדים שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל**, לצד מאסרים מותנים וענישה כלכלית.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחם הענישה

13. בענייננו, לא מצאתי הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם, כפי קביעתי, בשל שיקולי שיקום, גם לאחר שנתתי דעתי לאמור בתסקיר שירות המבחן (סע' 40ד(ב) לחוק העונשין). מנגד, לא שוכנעתי כי החשש שהנאשם יבצע עבירות דומות בעתיד מצדיק חציית רף מתחם הענישה לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור.

אי-לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמותו (סע' 40 ו-40ז לחוק העונשין), ינחוני בקביעת העונש המתאים בגדר מתחם הענישה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בהתאם להוראות סעיף 40א לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. נסיבות אלה נלמדות, בין היתר, מן האמור בתסקיר שירות המבחן, חוות דעת הממונה על עבודות שירות, טיעוני הצדדים לעונש, עברו הפלילי של הנאשם, דבריו לבית המשפט ועוד. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך

נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין [ע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.5.2009)].

תסקיר שירות מבחן

15. שירות המבחן ערך תסקיר בעניינו של הנאשם, במסגרתו נסקרו קורות חייו ורקעו המשפחתי, אך בשל צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. הנאשם, יליד 1991, עבד כמלצר במלון באילת עד למועד אירוע כתב האישום. הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה מלאה. הנאשם מסר כי מדובר היה במעשה קונדס, ללא תכנון מראש, וכל כוונתו הייתה לצחוק עם המתלונן וכביכול לאיים עליו, אך האירוע יצא מכלל שליטה והדרדר במהרה לאירוע אלים. שירות המבחן העריך כי הנאשם זקוק להתערבות טיפולית, היות והוא נוטה לפעול באימפולסיביות במצבי לחץ ומתקשה לשמור על יציבות במסגרות מחייבות בחייו. שירות המבחן העריך כי קיים חשש שבעתות לחץ ומצוקה, הנאשם ישוב לפעול באימפולסיביות ויבחר בפתרונות אשר עלולים להוביל אותו לפעול בדרך פוגעת ובניגוד לחוק. הנאשם שלל שימוש בסמים מסוכנים, שיתף פעולה והביע נכונות להתחייב לתהליך טיפולי. בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכה ישולב במסגרת טיפולית מתאימה ולהשית עליו מאסר מותנה והתחייבות כספית, שיהוו גורם מרתיע עבורו.

16. הנאשם הופנה לממונה על עבודות שירות, אשר מצא אותו כשיר לרצות עבודות שירות.

17. **שיקולים לחומרה:** בבסיס השיקולים לחומרה עומדת המדיניות המשפטית שתוארה והצורך לתן ביטוי לזכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף, בהיותה זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. בתי המשפט מצווים לתרום חלקם למלחמה באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, שיהא בה כדי להרתיע הן את הנאשם העומד לדין והן עבריינים אחרים כמותו, מלשוב ולבצע עבירות אלימות בעתות דחק או כהות חושים.

לחובת הנאשם הרשעה אחת משנת 2014 בגין עבירת גניבה, בשלה הוטלו עליו מאסר מותנה והתחייבות.

הנאשם לא יצר קשר עם המתלונן לאחר האירוע ולא ניסה לתקן את תוצאות מעשיו או לפצות את המתלונן.

18. **שיקולים לקולא:** הבאתי בכלל חשבון את גילו הצעיר של הנאשם, יליד 1991, רקעו המשפחתי כפי שתואר בתסקיר שירות המבחן והודאתו בכתב האישום שחסכה מזמנו של בית המשפט. הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הביע צער וחרטה, שיתף פעולה עם שירות המבחן והביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי. הבאתי בחשבון את ההגבלות שהוטלו על חירותו של הנאשם: ימי מעצרו כמו גם שחרורו למעצר

בית לתקופה ממושכת.

19. בנסיבות העניין, על העונש הראוי לנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם לשקף את חומרת המעשה כפי שתוארה לעיל, את מידת אשמו, ואת המשקל המצטבר של הנסיבות האישיות שנמנו לעיל. לאור חומרת העבירה, אין מקום להימנע מהטלת עונש של מאסר בפועל, הגם שמדובר בנאשם שאין ברקעו עבר רלוונטי.

לא נעלמו מעיניי המלצות שירות המבחן; ברם, סבורני כי המלצה זו אינה משקפת נכונה את האיזון הראוי בין שיקולי הענישה ואינה מגלמת את העונש הראוי לנאשם. כידוע, ההחלטה בדבר הענישה היא תחת סמכותו הבלעדית של בית המשפט, אשר לפניו מצויה התמונה הכוללת. "מתפקידו של בית המשפט להעריך ולשקול נסיבות רבות ומגוונות, כמו למשל, חומרת העבירה ונפוצותה בציבור, הגנה על שלום הציבור וביטחונו, הרתעת העבריינים בכוח, התגמול שבענישה וכיוצא באלה. שיקולים אלה אינם מתחום שיקוליו של קצין המבחן, ואין הוא אף מוסמך להמליץ לגביהם. השופט, הוא אשר ישים במאזני שיקוליו, כאחד השיקולים החשובים, גם את המלצתו של קצין המבחן, אך בכך לא סגי (ראו: רע"פ 5434/07 **שאדי פריג' נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 9.7.2007); ע"פ 405/06 **מדינת ישראל נ' אחמד חלייחל** (ניתן ביום 8.5.2006)).

העונש המתאים לנאשם

20. סוף דבר, מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, באיזון ביניהם ובשים לב לפסיקה הנוהגת, סבורני כי מן הראוי להשית על הנאשם עונש כדלקמן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, בניכוי ימי מעצרו: 14.6.2014-2.7.2014.

תקופת המאסר תרוצה בביצוע עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 15.3.2015. הנאשם מוזהר כי כל הפרה בתנאי עבודות השירות יכולה ותביא להפקעת המנהלית ולריצוי העונש במתקן כליאה. מובהר לנאשם כי מקום השמתו לריצוי עבודות השירות הינו במועצה הדתית במגדל העמק, ברמת יזראל 18, החל מיום 26.5.2015, בהתאם לחוות דעת הממונה. על הנאשם להתייצב במועד זה, בשעה 8:00, במשרדי הממונה מפקדת מחוז צפון, ברח' ויצמן 14 בטבריה.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 10 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה לתקופה של 5 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור

על כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלונן, בירקט גרסיגר (עת/1), בסכום של 4,000 ₪, אשר ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון ביום 1.10.2015 ויתר התשלומים מדי ראשון לכל חודש שלאחר מכן, על דרך הפקדתו במזכירות בית משפט. פיגור בתשלום יחייב את הנאשם בתוספת פיגורים כחוק. המזכירות תעביר את סכום הפיצוי למתלונן, לפי פרטי ההתקשרות שתמסור המאשימה למזכירות בתוך 14 יום.

21. הסכין יושמד. יתר המוצגים יושמדו/יחולטו/יושבבו לבעליהם, לפי לשיקול דעת המאשימה.

22. העתק יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ג' ניסן תשע"ה, 23 מרץ 2015, במעמד הצדדים.